

Motoristi

Moottoripyöräkerho 69 ry.

53. vuosikerta syyskuu 2023

Matkoja
Muistoja
Motoristeja

Kontiorallinhenki
löytyi Tulppiosta

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

PERUSTETTU 1969

TAVOITTEET 2019-2029

SUOMEN YHTEISÖLLISIN
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 2029

1967 Kontiolahti

PARAS
KAIKKIEN
KERHO!

Ukot, akat,
nuoret, vanhat,
pyörät kuin pyörät

Motoristihenki

Kerhomme on lungijengi, johon mahtuu vaikka minkämoista motoristia ja motoristihenkistä jäsentä. Kaveria ei jätetä ja mukaan mahtuu.

Vastuullisuus

Emme pelkää ottaa kantaa vaan vaikutamme niin kotimaassa kuin ulkomailla. Yhteistyö eri tahojen kanssa ja vastuullinen ajaminen ovat meille kunnia-asia.

Avoimuus

Innostumme uusista asioista ja erilaisista ihmisistä.

Lungi
jengi!

YHDESSÄ LEVITÄMME AJAMISEN ILOA
JA KEHITÄMME LIIKENNEKULTTUURIA.

Miten?

HALLITUS 2023 - 2024

Puheenjohtaja
Antti Kortesus
044 588 69 69
antti.kortesus@mp69.fi

Varapuheenjohtaja,
nuorisovastaava
Emilia Halonen
045 6510996
emilia.halonen@mp69.fi

Kassanhoitaja
Tero Laine
tero.laine@mp69.fi

Kansainväliset asiat
Markku Ahlsten
050 67155,
markku.ahlsten@mp69.fi

Sihteeri
Matti Vilkkö
040 8332830
matti.vilkkö@mp69.fi

Koulutusvastaava / Jäsenvastaava
Jarmo Iivari
050 5367875,
jarmo.iivari@mp69.fi

Tapahtumavastaava
Jukka Laitala
jukka.laitala@mp69.fi

Toimihenkilöt
Maija Pispa, oikolukija

Muut yhteystiedot
Kerhotavarat
shop@mp69.fi, kauppa.mp69.fi
Motoristi-lehti
motoristi@mp69.fi

MOTORISTI 2/2023

4 Puheenjohtajan palsta
5 Pääkirjoitus
7 Matkalla Ahvenanmaalle

Kontiokooste
8 Kontiorallihenkeä etsimässä
14 Kontiorallin juurilla ja ikäkarhu plakkarissa

18 Vantaan Survival 2023
22 Kolmen vinkin korneri
24 Uudestisyntyvä kerhotavarakauppa
26 MyBike: "Röykkytiet opettavat pakkaamaan"
28 Jäsenedut
29 Motoristi 50v. sitten

Kuva kannessa: Kuvaaja Petri Malminen vas. Kari Sinkkonen ja oik. Antero Borg
Kuva alla: Matti Suoaro

Old, new, borrowed and blue

PUHEENJOHTAJAN PALSTA:
ANTTI KORTESUO

Old, new, borrowed and blue alkoi pyörimään päässäni, kun 30 vuoden tauon jälkeen huomasin olevani taas puheenjohtaja. Toki riimillä määritellään, mitä morsiamella tulee olla tuottamaan avio-onnea, mutta nyt peilaan sitä kerhoomme - hyvää onnea mekin tarvitsemme.

Kerhomme on vanha - kohta 54-vuotias - ja sillä on pitkät perinteet, joista juuri lähestyvä Kontioralli tärkeimpänä. Myös jäsenkuntamme on vanhaa ja keski-ikä nousee kaiken aikaa. Toiminta on vakaata ja perinteistä; jäsenet eivät lämpene nopeille uudistuksille.

Ajokoulutuksessakin perinteemme alkavat jo kerhon ensimmäiseltä vuosikymmeneltä, mutta edelleen se koetaan tärkeäksi. Nykyään jopa tärkeämmäksi, koska ajokorttiin ei paljoa opetusta vaadita.

Vaikka Motoristi Survival onkin jo vanhaa, siihen tulee jatkuvasti uusia hyviä juttuja. Kouluttajat perehtyvät moottoripyörällä

ajamisen teoriaan ja luovat uusia tapoja välttää onnettomuuksia. Uutena näkukulmana on toiminnan analysointi kuljettajan korvien välissä.

Kaikki vanha ei ole pysynyt toiminnassa mukana: moni vanha tapahtuma ja kokoontuminen on jäänyt historiaan. **Mutta mahtuisiko maailmaan vielä uusia juuri meidän näköisiä tapahtumia? Haastan teidät keksimään niitä.** Samoin haastan teistä jokaisen tuomaan mukanaan yhden uuden jäsenen tutustumaan kerhoomme toimintaan. Heissä on kerhon tulevaisuus.

Kaikkea ei kannata keksiä itse, joskus hyvien asioiden lainaaminen on kannattavampaa. Jo kerhoa perustettaessa ajatusta on hyödynnetty käyttämällä englantilaisen kerhon Motorcycle Club 59 sääntöjä ja toimintaa mallina. Monet kokoontumiset kerhon historiassa ovat myös lainattu maailmalta, ehkä hieman parantaen omaa makuamme. Koulutuksessakin on lainattu

kansainvälisiä hyväksi havaittuja oppeja. Tästä esimerkki on legendaarinen Ajo Hankassa -kirjanen, jota emme tyytyneet vain kääntämään, vaan kirjoitimme uudelleen suomeksi.

Lainaamassani vihki jutussa blue tarkoittaa uskollisuutta ja aitous, mitkä sopivat hyvin kerhoomme: olemme aitoja motoristeja ja uskollisia pitkäaikaisia jäseniä, vanhimmat kerhon perustamisesta lähtien.

Keväällä kyselin monessa Facen motoristiryhmässä, mitä motoristihenki tarkoittaa, saamatta paljoakaan vastauksia. MP69-ryhmässä kysymykseeni tuli eniten kannanottoja, joten pitäkäämme aitoa motoristihenkeä yllä jatkossakin!

Ja kumipyörät alaspäin!

Kuva on ehkä Veera Tossavaisen ottama vuonna 2016, kun treenasin Veeran pyörällä ja Rami Kotilaisen avustuksella ajamaan.

**PÄÄKIRJOITUS:
SELINA KUSTULA**

"Niin se on kesäkin mennyt, mutta jotenkin jäänyt tunne että se loppu kesken, sellaista vauhtia että jäi heinäkuun Motoristi tekemättä. Kaikki syy ei aina ole toimituksessa, ei vaan kukaan kuusysiläinen tarttunut kynään ja pistänyt tarinaansa paperille. Ehkä kynä pysyy sitten kädessä kun viimeiset pyöräreissut on tehty.

Taitaa se Motoristi olla suosittu lehti kun tuli toistakymmentä kirjettä joissa tiedusteltiin, että missäs heinäkuun numero viiptyy."

Tuo lainaus ei suinkaan ole tämän vuoden hallituksen tai minun kynästä vaan 50 vuoden takaa **Eero Ohtosen** pääkirjoitus silloisessa Motoristi-lehdessä. Hassu sattuma, sillä tänä vuonna yksi lehti jäi välistä.

Enää ei kirjeitä tule vaan viestit välittyvät sovelluksissa ja sähköposteilla. Sillon tällöin puhelimeenkin tartutaan. Lehden saa kuitenkin edelleen paperilla.

Tällä kertaa ei voi moittia, etteikö juttuja olisi tullut. Pikemminkin on ollut liikuttavaa huomata, miten erilaisia ja kiinnostavia juttuja kerhossamme halutaan jakaa toisillemme Motoristi-lehden kautta. Kiitos teistä jokaiselle!

Oikolukea emme ehtineet, mutta ensi kerralla petrataan sitten siinäkin.

Muutoksia toimituksessa

Tästä tuli Motoristi-lehden kannalta hieman poikkeuksellinen vuosi, koska lehtiä julkaistaan kolme. Ehkä tämä tuhdimpi paketti hieman paikkaa alkukesältä uupumaan jäänyttä lehteä.

Varsinainen päätoimittajan viitta heitettiin vuosikokouksessa puheenjohtajan eli **Antti Korttesuon** harteilla. Tässä kerhossa puheenjohtajan työ on kuitenkin jo itsessään kuormittava (toivottavasti tähänkin saadaan muutosta!), joten sovimme, että minun rooliani taittajasta laajennetaan myös toimituksen puolelle.

Oma matkani Motoristi-lehden parissa alkoi vuonna 2016 taittajana. Loin uuden visuaalisen tyylin lehdelle, mitä myös aika-ajoin on kehitetty eteenpäin. Toisaalta tyylin pitää palvella erilaisia jäseniä ja sen kautta eri mieltymyksiä. Toisaalta lehden on oltava helposti luettavissa ja riittävän selkeä.

Kun minä aloitin Motoristin taittajana, **Oiva Lepola** hoiti päätoimittajan pestiä. Minua hymyilyttikin huomata, että saimme tähänkin lehteen Oivan jutun Kontiosta – vieläpä ikäkarhun kera.

Oivan jälkeen toimin itse päätoimittajana vuoteen 2019 saakka, jonka jälkeen olin

sekä työelämän että kerhotoimien osalta väsynyt ja siirtymässä vanhempainvapaalle esikoiseni syntyessä. Oli aika palata pelkkään taittoon ja antaa tilaa muille.

Aina vähän jännittää

Nyt muutama vuosi myöhemmin tartsuessani päätoimittajan tehtäviin jälleen mietin jäsenlehtemme luonnetta. Kyseessä on nimenonomaan kerhon jäsenlehti – ei ammattitoimituksen aikakauslehti.

Sisältö nojaa täysin jäsenten aktiivisuuteen, mihin voi tottakai vaikuttaa muistutteleamalla ja kannustamalla sekä auttamalla ideoinnissa ja editoinnissa. Aina se kuitenkin hieman jännittää. Paljonko materiaalia lehteen tulee ja onko juttuihin kuvia tai kuville juttuja? Kansikuvan metsästyksestä on jo tullut oma huumorin aiheensa. Ei ole jäänyt kertaan tai kahteen, kun lehti on ollut kansikuvaa vaille valmis.

Oli ihana yllätys, kun juttuja tuli nyt helpommin kuin yleensä. **Minkälaisille matkoille tässä päästäänkään – Suomessa ja maailmalla sekä tänä kesänä että menneisyydessä.**

Mukavia lukuhetkiä ja palataan taas loppuvuodesta!

Seuraava aineistopäivä: 14.11.2023

HELPOTA ja NOPEUTA ENSIAPUA ONNETTOMUUSPAIKALLA

1. Korttiin kirjataan olennaiset henkilö- ja lääkeainetiedot, ja se sijoitetaan kypärän sisälle. Kortti on valmistettu kosteudenkestävästä materiaalista.

Allergiat Allergien		Nimi Nimi
Sairaudet Sairauksien	Hetu Date of Birth	Postinro Zip code
Lääkitys Medication	Kansalaisuus Nationality	Lähiomainen Next of kin
Verenohennus Anticoagulant	☐ K	Puhelin Phone
Sairaala Hospital		

2. Kortista kertova Medical Card -tarra sijoitetaan kypärän ulkopintaan näkyvälle paikalle.

Lisätietoja www.mp69.fi/

TARINA KUVAN TAUSTALLA: MATKALLA AHVENANMAALLE

Ajelimme ensin Kustaviin, jonne löysin mukavan reitin Auran kautta – mukavaa pikkutietä. Kustavin jälkeen on yksi lossi, sen jälkeen tie päättyy Vuosnaisten laivalaituriin. Siellä olimme sen verran ajoissa, että ehdimme lounastaa ennen laivaan ajamista. Ruokapaikkoja satamassa oli kaksi, tällä kertaa valittiin mäellä oleva. Ja kummankin lounasvalinta oli todella onnistunut.

Laivalla pääsimme Brändö'n saarelle ja majoituimme saaren ainoaan hotelliin, Gullvivan'iin. Ilta oli sateinen, joten aikaa tuli vietettyä oikeastaan vain hotellilla. Ja sen terassilla. Hyvät sapuskat saatiin sielläkin ja juomaksi oli tarjolla mm. erilaisia Stallhagen'in tuotteita.

Aamupala oli vasta seitsemältä ja laiva lähtee jo kahdeksalta Torsholmasta kohti Hummelvikkiä, joten pyörä piti pakata ennen aamiaista. Aamiainen oli todella hyvä ja monipuolinen, vähän harmitti koko ajan kelloa vilkuilla siinä syödessä. Vettä satoi, tie oli aika huonokuntoinen pikipaikkoihin, joten onneksi ei ollut varsinaista kiirettä.

Kuvassa pyörä on tätä väliä kulkevassa laivassa, joka käy neljässä välisatamassa, ennen pääsaaren Hummelvik-satamaa. Sen jälkeen on vielä yksi lossi ennen Maarianhaminaa. Ja edelleen sateli, niin ajoimme suoraan hotellille ja saimme huoneenkin samantien. Oli ihan mukava riipiä ajokamat päältä ja loikata sisäpihan uima-alaan.

Maarianhaminassa vietettyjen mukavien päivien jälkeen ajoimme Långnäsiin. Sieltä pääsimme Finnlines'in kyydillä Naantaliin. Laivalippuun sisältyi myös maittava ja monipuolinen seisovanpöydän ateria.

Paatti oli Naantalissa vähän ennen kahdeksaa illalla. Ja yllätys: vettä satoi! Se kotimatka ei ollut mikään kiva, pimeässä, sateessa ja tuulessa. Rukan goretexit kuitenkin osoittivat jälleen vedenpitävyytensä, niin sen puolesta ei ollut murhetta...

Huonosta näkyvyydestä huolimatta kotiin päästiin turvallisesti.

Suunnittelemaan seuraavia reissuja!

- Pekka Äl Satulapummi Wakka-Hämeestä

KONTIORALLIHENKEÄ ETSIMÄSSÄ

*Vaikeiden vuosien jälkeen paluu
legendaariselle rallipaikalle*

TEKSTI JA KUVAT: JARMO IIVARI

Kontioralliin osallistuin ensimmäisen keran 20 vuotta sitten. Muutamia satunnaisia osallistumisia Kontioralliin oli ja meni. Erilaisten hyvien yhteensattumien jälkeen aloin toimimaan mukana MP69:n tapahtumien järjestelyissä ja myöhemmin myös kerhon hallituksessa.

Ensimmäisistä Kontioista jäi muistoihin telttojen suuri määrä, hymyilevät kasvot, mukavat puheensorinat, paikalla olevien moottoripyörien katselu, Kontiokarhu-kilpailut, mainiot jutut, lämpimän oluen maku, raukeat aamutoimet, jonot virvoke-myyntiin ja saunaan. Oltiin yksin tai poru-

kassa liikkeellä koettiin, että ollaan samaa porukkaa. Tämä oli juuri sitä Kontiorallihenkeä.

Vuoden 2020 Kontioralli oli tarkoitus järjestää kaikille avoimena kokoontumisajona. Ajatuksena oli, että saataisiin kerholle siten näkyvyyttä ja uusia jäseniäkin. Järjestelyt olivat jo pitkällä keväällä 2020 ja sopiva järjestäjäkin oli löytynyt. Valitettavasti vuoden vaihteessa Suomeenkin levinnyt koronaepidemia aiheutti suuria hankaluuksia tapahtumien järjestämiseen mm. kokoontumisrajoitukset. Kerhon hallitus päätti tehdä rohkean, mutta pakollisen,

päätöksen siinä tilanteessa eli ei järjestää virallista Kontiorallia. Oli liian suuri riski koronan leviämiseen. Perinteisen Kontiorallin sijasta kokoonnutaan Kontiorallihengessä pienissä porukoissa hyvien ystävien kanssa. Puhuttiin "varjokontioista". Vähän jännitti, miten jäsenet päätöksen ottaisivat. Taidettiin kaikki ymmärtää, että oli tosi kyseessä koronan kanssa. Kontiolaatat ja -tarrat tehtiin normaaliin tapaan ja ne kävivätkin kaupaksi. Näin saatiin pidettyä vuosilaattojen ketju järjestyksessä.

Koronaepidemian jatkuessa vuoden 2021 Kontioralli järjestettiin KontioRun-nimel-

Kontiorallissa v 1977 mukana olleet

Kontiorallihenkeä karannut. Onneksi jäi vielä

Kontiorallin 2023 arvosana asteikolla 4(huono) – 10(erinomainen)?

☐ 10	>
☐ 9	>
☐ 8	>
☐ 7	>
☐ 6	0 % >
☐ 5	0 % >
☐ 4	0 % >

Teimme Facebookissa osallistujille kyselyn, miten tällä kertaa onnistuttiin. Vastaukset osoittivat, että osallistajat tykkäsivät tapahtumasta. Muutamia soraääniä kuului eri asioista. Ihmiset kokevat asioita eri tavoilla. Itse ajattelen, että moottoripyöräily on aina seikkailu, pieni tai vähän suurempi. Ei kaikkien asioiden tarvitse olla reissussa samoin kuin kotona.

lä ja tietenkin Kontioralli-hengessä. Kontioralli-viikonloppuna oli mahdollisuus käydä hakemassa leima erityiseen KontioRun-passiin. Sovittuja leimauspaikkoja olivat Kontiorallin järjestäneet paikat. Leimauspaikkoja oli kaikkiaan viisi ympäri Suomea. Pohjoisin oli Tulppiossa. Muutama osallistuja kävikin kaikilla leimauspaikoilla. Se oli melkoinen suoritus. Vuosilaattoja ja -tarroja tehtiin tällekin vuodelle.

Näiden kahden vuoden aikana Kontiorallihenki hiipui kuten liekki nuotiossa. Onneksi koronaepidemia alkoi hellittämään, rokotukset ja muut suojaustoimet auttoivat. Jälkikäteen ajateltuna silloinen hallitus teki ainutlaatuisia, oikeita ja rohkeita päätöksiä.

Vuoden 2022 Kontioralli Levillä oli jo lähempänä perinteistä Kontiorallia. Pääjärjestäjänä oli nyt suuri matkailualan yritys.

Kieringin kontrollipaikan taustalla oli myös alan yritys. Kontiorallin järjestelyt heidän kanssaan onnistuivat hyvin. Yrityksillä olivat henkilökunnat, luvat ja paikat valmiina. Saatiin näin osallistumismaksut pysymään kohtuullisina. Jonkin verran palautetta tuli mm. rallipaikan kaupunkimaisuudesta, telttapaikkojen vähydestä. Sisämajoituspaikkoja oli kuitenkin hyvin ja kaupat olivat lähellä. Kaikille avoimesta Kontiosta saatiin kerholle näkyvyyttä ja uusia jäseniä. Nyt oli puhallettu hiillokseen, Kontiorallihenki oli heräämässä.

Vuoden 2023 Kontiorallin järjestäjänä oli yritys Samperin Savotta oy ja rallipaikkana Tulppio. Tulppio on perinteinen, voisi sanoa jopa legendaarinen rallipaikka. Vuoden 1977 Kontio järjestettiin siellä ja vuonna 2021 se oli yksi KontioRunin leimauspiste. Tässäkin tapauksessa järjestelyjä helpotti yrityksen valmiit toiminnot. Jos sama

tapahtuma järjestettäisiin vapaaehtoisvoimin satunnaiselle joen törmälle, tarvittaisiin kohtalaisen iso joukko sitä tekemään. Jatkossa tarvitaan hyviä järjestäjiä, oli ne sitten yrityksiä tai moottoripyöräkerhoja ja ennen kaikkea MP69-jäsenistöä mukaan. Jos tekijät tästä vielä vähenevät, jäljelle jää vain jalanjäljet Nuorttijoien törmälle.

Lakelan Nikon, Samperin Savotan ja Tulppion majojen henkilökunnan kanssa oli helppo kerhon puolesta järjestää ja sopia asioista. Sovitut asiat olivat juuri niin kuin sovittiin jopa vähän ylikin. Pieniä alkukankeuksia oli, mutta ne ratkaistiin. Mielestäni tässä oli erinomainen esimerkki siitä, miten hyvin pystytään järjestämään hieno Kontioralli. Tähän tullaan vertaamaan tulevia ralleja. Paikalla oli paljon jäseniä, jotka olivat Tulppiossa jo vuonna 1977.

Kontiorallin henki elää vahvana.

TULPPION TUNNELMAA

Kuva: Jukka Laitala

Tulppionjokea ihmettelemässä.
Kuva: Petri Malminen

Lahtelaiset Kontrollissa.
Kuva: Petri Malminen

Kuva: Merja 'Menttu'
Männistö

Kuva: Petri Malminen

18 SYLINTERIÄ...

Tämän sivun kuvat: Petri Malminen

JÄ MÄKKÄRÄNPAISTOA

Kuva: Petri Malminen

Aamuyön tunnelmaa Tulppion teltoilla.
Kuva: Matti Suoaro

Kuva: Merja 'Menttu' Männistö

KONTIORALLIN JUURILLA JA IKÄKARHU PLAKKARISSA

TEKSTI JA KUVAT: OIVA LEPOLA
KUVA OIVASTA: JUKKA LAITALA
RYHMÄKUVA KARHUJEN SAAJISTA: JARMO IIVARI

Kontioralli on ollut alusta alkaen MP69-kerhon johtotähti. Aina Kontion päätyttyä tiedossa on, että seuraava Kontio odottaa vuoden kuluttua. Uusi paikka ja uusi matka sinne tuovat oman tunnelman vuoden kulkuun. Kontrollipiste on julkistettu MP-messuilla. Siitä on noin 5 kuukautta aikaa Kontio-matkan lähtöön. Tämän vuoden kontrolli Savukoskella Samperin Savotta ja rallipaikka Tulppiossa oli historian toinen kerta, edellinen oli ollut siellä v. 1977. Tällä kertaa matka sinne poikkesi kaikissa suhteissa aiemmista Kontio-matkoista.

Matkaan vaikutti se, että Imatran ajo oli viikkoa aikaisemmin kuin Kontio. Silloin tarjoutui mahdollisuus osallistua molempiin. Kokonaisuudessaan matka piteni 10 päivän pituiseksi. Suunnitelma oli käyttää neljä päivää aikaa matkaan Imatralta Savukoskelle itärajaa myötäillen, reilu 950 km. Yksi valittu erikoisuus oli yöpyminen

Kontiolahden Venejoella, Kontiorallin ja kerhon perustamispaikalla. Muut tauot mietittiin matkan varrella.

Reissu lähti liikkeelle tutun ajelukaverin Virtasen Einon mukana Imatraa kohti, lämpöisen sään merkeissä. Kuitenkin perjantaina Imatralle saapuessa todella karu totuus paljastui: koko eteläinen Suomi joutui päiväkausien sateeseen. Kilpailijoille radalla ajo oli vaikeaa. Milloin rata oli märkä, puolikuiva tai aniharvoin kuiva. Katsojilla oli yhtä vaikeaa ja sadesuojat piti olla aina mukana. Kulkuväylät teltoille tallaantuivat lähinnä kuravelliksi.

Kotimaisista kuskeista Pauli Pekkanen ja Erno Kostamo jäivät mieleen. Lähtöpäivä lykättiin maanantaihin. Ajatus sinällään oli hyvä, sää näytti paremmalta. Miinuksena oli kosteus ja se, että teltat piti pakata märkinä, kenkien kuivattelu ei voinut auttaa mitenkään. Vaikka osa kamoista

Tammalahden laavua ja rantaa hoitaa Venejoen kyläyhdistys. Paikka on käytettävissä matkaajalle, yksityisalueet rajoittavat sitä.

Tasainen kangasmaasto odotti kontioväkeä.

Teltat tippuivat vettä kaatosateen jälkeen
Imatralta lähtiessä.

Höyrykäyttöinen veturi veti aikoinaan
tukkikuormia ihmisten ilmoille. Kone oli
museoituna alueen laidassa kontiolaisten
nähtävänä. Amerikkalaisella koneella on
reilusti painoa, yli 10 tonnia.

pysyi nimellisesti kuivina, tajuton kosteus tunki joka paikkaan. Joku lähtijä kaatoi pyöränsä kurakkoon, lähtöreittileirialueelta piti tarkistaa.

Matkapäivä Kontiolahdelle Venejokea kohti, Punkaharjun, Kerimäen, Joensuun kautta sujui mukavasti. Maisemien katselu jäi sikseen, kun se poutasää ei ollut ikuisen ranta on nykyisin veneiden säilytys- ja laskupaikka. Siitä huolehtii Venejoen kyläyhdistys. Grilli ja laavu ovat käytettävissä. Vanhaa Höytiäisen pohjaa on edelleen näkyvissä, kun epäonnisen padon pettämisen vuoksi vesi laski metrikaupalla.

Saimme tilaisuuden jutella kyläyhdistyksen ihmisten kanssa. Siellä tiedettiin, että rannassa on kokoontunut MP69-kerhon perustamisporukkaa. Tuli mieleen järjestää rannalla jonkunlainen muistotapahtuma. Teltoille rannassa on aika vähän tilaa. Lähellä on matkailuyrittäjä ja sisämajoitustilaa on tarjolla, ehkä myös telttapaikkoja. Jos tilaisuutta harkittaisiin, Venejoen kyläyhdistys olisi meitä avustamassa. Illan mittaan varusteita yritettiin kuivata laavun seinillä. Osittain onnistuikin. Teltat katettiin suojapressulla.

Aamulla pakattiin osin kuivuneita kamoja. Sade alkoi ja sadeasut oli pakko pukea päälle. Suunta otettiin sateessa Nurmek-

sen, Kuhmon kautta Suomussalmelle. Leirialue löydettiin, ei ketään missään, vain yksi asuntovaunu. Leiri saatiin enempiä miettimättä pystyyn asuntovaunupaikalle. Grillikodassa saatiin eväät lämpimiksi ja kenkiä käännettiin tulen loisteessa.

Lappia lopulta auringon paisteessa

Varusteita edelleen märkänä lähdettiin matkaan Taivalkosken ja Posion kautta. Ehdittiin päivätienoon aikana Autin kylälle. Leirialue oli mukavalla nurmikolla Kemijoen tuntumassa, jossa sadepressuista voitiin luopua. Säätila lähti kuivumaan, ja aamiaisen antoi meille vauhtia lopputai-paleelle. Olisi ehditty kontrolliin asti tors-

taiksi, mutta aiemman muistin perusteella suuntasin Suvannon kylälle ja siellä tiedetylle uimarannalle.

Perjantaina odotus kohosi, kun kontrolliin oli enää 50 km matkaa. Ennakkoavistus oli oikeassa ja Kontio odotti Tulppiossa. Tankki täynnä ajettiin 82 km perille. Mukava kangasmaasto odotti Tulppiossa. Jotain ihmettä oli tapahtunut, kun hyttys-armeijasta ei ollut tietoakaan. Olo koheni siitäkin syystä.

Lauantai nosti odotukset huippuunsa

Olo lähti kihelmöimään, kun oli pientä kipinää siitä, miten Kontion vanhimman

osanottajan karhun jako meni. Edellisenä vuonna Levin Kontiossa ajelukaverini Virtasen Eino oli ollut vanhin ja saanut karhun kainaloonsa. Vuosia oli kulunut ennen kuin osui kohdalle. Meillä on ikäeroa reilu 2 vuotta. Veikkaus oli, että saattaisiin olla tällä kertaa seuraava. Tuohon ikäeroon olisi kyllä mahtunut porukkaa, marginaali oli lopulta vain jonkun viikon pituinen. Yllätys oli täydellinen, kun Antti Kortesus ilmoitti ja Laura Liimatta luovutti ikäkarhun.

Tunnelma kohosi jonnekin korkeuksiin, siinä jakopaikalla aluksi ja sitten leiri-alueella lisää. Kiitokset kerholle sekä Tulppion Majan työntekijöille, olimme siellä hyvässä hoidossa. Tunnelmaa ei tarvinnut

etsiä, kun vanhimman ikäkontiokarhun vaellus jatkui Tulppiosta kotimatalle ja kertoo nyt minulle kirjahyllyssä Kontion historiaa.

Toivon, että karhu on tuonut kaikille saajilleen kerhon historian ajan mielikuvaa siitä, mitä kerhon perustajat aikanaan sopivat keskenään. Karhujen jako on yhtälailla kerhon juhlaa. Nämä karhuperinteet vievät kerhoa edelleen eteenpäin.

Kuvat täällä sivulla: Satulapummi
Pekka äL Wakka-Hämeestä

VANTAAN SURVIVAL 2023

**TEKSTI: JUKKA LAITALA
KUVAT: KALLE RYYMIN**

Aamulla lähdin kohti Vantaata klo 7.30 oli treffit Jyrin kanssa Ruskeasannan Shellillä. Kahvin jälkeen lähdettiin kohti harjoittelua. Ensin mentiin hieman harhaan, oikea oli siinä vieressä. Joten ei myöhästetty.

Hyvien kouluttajien pitämän priifauksen jälkeen lähdettiin kohti harjoituksia. Niihän riitti, oli taitoratoja monenlaista, jarrujakin pääsi kokeilemaan 50-100 km/h nopeuksilla, ehkä jopa ylikin. Välillä oli juomataukoja ja lounaskin oli puolilta päivin. Harjoitukset jatkui ja lopuksi ajeltiin hienoa tietä Sipoon Boxissa todella hienoa tietä ruokailemaan.

Tero, Kalle ja Tommi ansaitsevat isot kiitokset.

**Isot kiitokset niin kouluttajille
kuin kaikille osallistujille!**

1. MATKAKOHDEVINKKI: COLDITZIN LINNA.

Colditz sijaitsee Saksan itäosassa, ollen siis entistä Itä-Saksaa. Tähän 5000 asukkaan kaupunkiin on Travemundesta matkaa noin 500 kilometriä. Siis ihan mukava päivämatka. Jos tulet Finnlainesilla Suomesta ja jäät lähelle satamaa yöksi, niin Leipzig'in ja Dresdeni'n välissä sijaitseva Colditz on hyvä valinta ensimmäiselle ajopäivälle.

Colditz'in tärkein nähtävyys on Colditz'in linna, joka meille "aikuisille" on tuttu 70-luvulla esitetystä televisiosarjasta, Vankileiri Colditz. Tietenkin tätä brittiläistä, Toisen maailmansodan aikaisia sotavankilan tapahtumia esittävää televisiosarjaa oli dramatisoitu, mutta monien tapahtumien taustalla oli myös todellisuutta. 2006 on linnan restaurointi aloitettu ja sen jälkeen se on ollut turismikohteena.

Vankileiriin sijoitetut Liittoutuneiden sotilaat tekivät mitä mielikuvituksellisimpia pakenemisyrityksiä, kaivoivat tunneleita ja valmistivat kaikenlaisia pakenemisessä

tarvittavia apuvälineitä. Näihin voi tuolla linnassa sitten tutustua.

Pari kertaa olen itse tuolla käynyt ja sillin olen majoittunut Waldhaus Colditz Garni'ssa. Siellä huoneen hintaan on kuulunut aamupala, mutta muut ateriat on täytynyt hankkia muualta. Viimeksi oli illalla niin sateen uhkaa, että tilasin "lähettipizzat" päivälliseksi. Juotavaa on asiakkaille varattu kylmäkaappeihin ja ne maksetaan uloskirjaamisen yhteydessä. Garnista on korkean mäen päällä sijaitsevalle linnalle reilu 1,5 kilometrin kävelymatka.

2. MAJOITUSVINKKI: WILLA LÖWENHERZ

Colditz sijaitsee Saksan itäosassa, ollen siis entistä Itä-Saksaa. Tähän 5000 asukkaan kaupunkiin on Travemundesta matkaa noin 500 kilometriä. Siis ihan mukava päivämatka. Jos tulet Finnlainesilla Suomesta ja jäät lähelle satamaa yöksi, niin Leipzig'in ja Dresdeni'n välissä sijaitseva Colditz on hyvä valinta ensimmäiselle ajopäivälle.

Colditz'in tärkein nähtävyys on Colditz'in linna, joka meille "aikuisille" on tuttu 70-luvulla esitetystä televisiosarjasta, Vankileiri Colditz. Tietenkin tätä brittiläistä, Toisen maailmansodan aikaisia sotavankilan tapahtumia esittävää televisiosarjaa oli dramatisoitu, mutta monien tapahtumien taustalla oli myös todellisuutta. 2006 on linnan restaurointi aloitettu ja sen jälkeen se on ollut turismikohteena.

Vankileiriin sijoitetut Liittoutuneiden sotilaat tekivät mitä mielikuvituksellisimpia pakenemisyrityksiä, kaivoivat tunneleita ja valmistivat kaikenlaisia pakenemisessä tarvittavia apuvälineitä. Näihin voi tuolla linnassa sitten tutustua.

Pari kertaa olen itse tuolla käynyt ja sillin olen majoittunut Waldhaus Colditz Garni'ssa. Siellä huoneen hintaan on kuulunut aamupala, mutta muut ateriat on täytynyt hankkia muualta. Viimeksi oli illalla niin sateen uhkaa, että tilasin "lähettipizzat" päivälliseksi. Juotavaa on asiakkaille varattu kylmäkaappeihin ja ne maksetaan uloskirjaamisen yhteydessä. Garnista on korkean mäen päällä sijaitsevalle linnalle reilu 1,5 kilometrin kävelymatka.

3. KISSAVINKKI

Sivutuen painuminen pehmeään maahan - tai jossain etelässä jopa auringon pehmittämään asfalttiin - on ongelma mihin on olemassa monia erilaisia ratkaisuja ja tämä on yksi niistä.

Jalan alle laitettavia "lätkiä" on "maailman sivu" tehty itse ja niitä on jäänyt minultaikin erilaisiin paikkoihin, kunnes ymmärsin, että joku naru tai siima on hyvä ratkaisu estämään näitä unohduksia. Sillä on hyvä myös "kalastaa" tuo lätke mukaan, nousematta täyteen lastatun pyörän päältä pois. Unohtamisen voi toki ehkäistä myös jalkaan kiinnitettävällä laajennuskappaleella, niitäkin on myytävänä.

Monella on myös pyörässä maskottina mukana joku pehmolelu. Tämän maskotin ja lätken yhdistämisestä näin vinkin jostain englantilaisesta lehdestä, saattoi olla Awol. Laitoin tuon pehmokissan sisään alumiinilevyn kappaleen ja kaulaan hirttosilmukaksi Bitemasta ostamani fluorisoiva naru. Tuo kissa ei sitten kolise Harrikan hanskalokerossa, eikä unohdu matkasta, kun tuo hirttoköysi on kahvaan ripustettuna! Sibenikin ukkosmyrskyssä naapurieni rantasandaalit uivat suojelemaan tuota kissaani, kuten kuvasta näkyy!

UUESTISYNTYVÄ KERHOTAVARAKAUPPA

KUVAT: MERKKITALLI (VASEN SIVU) JA
ANTTI KORTESUO (OIKEA SIVU)

*Merkkitalli / Tmi Jari Anttila
Minna, Jari, Tuukka ja Rasmus.
Koko perheen yritys.*

Kerhotavarakauppa on viettänyt pari vuotta hiljaiseloa palveluntarjoajan vedettyä johdon seinästä nettikaupastamme. Sen jälkeen toiminta pyöri sähköpostin välityksellä, mutta tämä ei luonnollisestikaan palvellut optimaalisesti kerholaisia. Samalla tuotevalikoima supistui vain aivan paikallisiin tuotteisiin.

Nyt voimme kuitenkin kaikkien iloksi kertoa uusista tuulista kerhotavarakauppaa koskien ja julistaa se uudestisyntyneeksi. Palvelu on jatkossa pitkälti ulkoistettu ja pyörii Merkkitalin sateenvarjon alla. Merkkitalia luotsaa meille jo entuudestaan tuttu yrittäjä Minna Pikkarainen. Minna on vuosien saatossa toimittanut meillä monenmoista logoilla varustettuja tuotteita. Nyt syvennämme siis yhteistyötämme entisestään kattamaan koko kerhotavarakaupan tarjonnan. Ensimmäisiä maistiaisista yhteistyöstä saatiinkin jo tämän vuoden Kontiossa, missä myynnissä oli Minnan meille toimittamat ja painamat kontiopaidat. Seuraavassa vaiheessa avautuu kerhotavarakaupamme jälleen tutussa osoitteessa kauppa.mp69.fi. Palvelua saa myös sähköpostiosoitteesta shop@mp69.fi.

Tapahtumien yhteydessä tapahtuvasta myynnistä vastaamme edelleen itse – kerholaisia siis tullaan näkemään edelleen tiskin takana teitä palvelemaan näissä yhteisissä Minnan hääritessä taustalla. Minna puolestaan vastaa tuotevalikoiman kehittämisestä, nettikaupan pyörittämisestä ja itse tuotteiden hankinnasta ja toimittamisesta. Tuttuja tuotteita on jatkossakin tarjolla vuosilaatoista T-paitoihin. Tuotevalikoimaa on kuitenkin tarkoitus kehittää saadun palautteen ja toiveiden sekä meidän mukaisesti monipuolisemmaksi. Merkkitalin valikoimaa pystytään tässä yhteydessä hyödyntämään merkittävästi.

Uskomme tämän yhteistyökuvion hyödyttävän kumpakin osapuolta ja tarjoavan kerholaisillemme odotetun tasoista palvelua tulevana vuosina. Nettikaupan aloituksen yhteydessä tuotevalikoima on vielä melko suppea, mutta kehittyy ajan saatossa monipuolisemmaksi. Käyhän siis kurkkaamassa aika ajoin tarjontaa taikka läheterä palautetta kaupan osoitteeseen mahdollisista toiveistasi.

Merkkitali

Minna, tekstiili-insinööri, Merkkitalin yrittäjä, työntekijä, toimistonainen, brodeeraaja, painaja ja sinun henkilökohtainen yhteyshenkilösi.

Insinööriopintojen jälkeen työskentelin pitkään tekstiiliteollisuuden tuotepäällikkönä, kunnes päätin, että omassa pienyrityksessä voin paremmin palvella asiakkaiden yksilöllisiä tarpeita.

Merkkitalin valikoimista löytyy yrityksen, yhdistyksen tai kenen vaan tarpeisiin sopivat tuotteet ja yrityslahjat, kuten painetut tai brodeeratut työasut ja muut tekstiilit sekä mainosteipit, banderollit, roll-upit ja muut tulosteet

Tmi Jari Anttila

Jari, yrittäjä, kaivinkoneen-, metsäkoneen-, traktorin-, kuorma-autonkuljettaja ja sekatyömiehen

Palveluihimme kuuluvat kuljetukset, auraukset ja kaivinkoneilla suoritettavat työt esimerkkinä rakennusten pohjatyöt ja pihatyt.

Kalustoon kuuluvat mm. vaihtolava-auto, maansiirtoauto, kaksi kaivinkonetta 14t varusteena mm. 3D-mittalaite ja kaivinkone 2t varustettuna kierrepaalunpyöryllylaitteella, traktori ja maantiivistimet.

www.merkkitali.fi www.tmjarianttila.fi

MYBIKE

”Röykkytiet opettavat pakkaamaan”

Syksyllä 1989 olin silloisen työkaverini Kortesuon Antin kyydillä pirkanmaalaisen maanantainotskilla Orivedellä. Oli kylmää, pimeää ja märkää, taisi sataakin. Keväällä 1990 ostin moottoripyörän.

Antin, ja muutaman muunkin silloisen Survival-kouluttajan suosituksesta, hankin vuoden vanhan, **alle 10 000 km ajetun Yamaha RD350:sen**. Kyllä, kaksitahtinen ja kylmänä savuttava vehje, jossa piti huolehtia paitsi bensiinin, niin myös tuoreöljyvoitelun öljyn riittävydestä. Pyörä kuitenkin palveli muutaman vuoden erittäin hyvin. Kun sen sitten kolmen(?) vuoden jälkeen myin pois ja vaihdoin ensimmäiseen CBR600:seen, niin mittarissa oli rapiat yli 70 000 km.

Pyörässä ei luonnollisestikaan ollut mitään sivulaukkuja, joten pinosin repun, makuupussin ja joskus teltankin taakseni. Ja 'röykkytiet opettavat pakkaamaan' eli

muutaman retken jälkeen parilla pakkausliinalla pysyi jo isompikin tavarakasa mukana. Ja sitä tavaraa oli mukana aika usein.

Olin jo aikaisemmin talvella ilmoittautunut kesä-heinäkuun vaihteeksi kolmen viikon saksankielen kurssille Itävaltaan. Ja mopollahan sinne sitten lähdin! Tosin eräskin mp-kauppias totesi minulle jotain varusteita hankkiessani että **'RD350 ei nyt varsinaisesti ole mikään matkapyörä'**. Hah! Kyse on korvien välistä. Kyseisellä pyörällä kävin vielä toisenkin kerran Keski-Euroopassa. Ja tietysti muutaman Kontio-retken. Ja lukemattomia muutaman päivän retkiä ympäri Suomea.

Toki pyörää piti silloin tällöin paitsi huoltaa, myös jonkin verran korjata. Edellämainitulla Itävallan retkellä ratkesi yksi etukatteen tukiputkista – tulipahan opeteltua mitä on 'hitsata' saksaksi. Kyseisen etuvalon takana oleva rakenne oli tunne-

Motoristin MYBIKE-juttusarja esittelee jäsenistömme pyörähistoriaa ja kokemuksia motoristina. Tällä kertaa esittelyssä Anne Urrilan mopot vuosien varrelta

RD opetti minua ajamaan moottoripyörällä ja elämään motoristina – ei huono homma sekään.

tusti konstruktion heikko kohta. Toisella Euroopan retkellä vehkeestä hävisi sähkötkokonaan. Onneksi ei siinä sähköstarttia ollutkaan, joten hyvin pääsi Tanskan ja Ruotsin läpi kotiin ajelemaan sähköttömällä (ja valottomalla) pyörällä. Sähköt sain takaisin hankkimalla keksijän keskusvarastolta eli romu-Soinilta sopivaa kuparilankaa, ja käänimällä puolan uudelleen. Etuteleskooppien stefat vaihdoin varmaan kolmeen kertaan. Ja YPVS (se hieno systeemi, jolla pyörän venttiili säätyi kierrosluvun mukaan – tai jotain sinne päin) tunnetusti jumitti helposti, joten sitä piti aina välillä putsailla. Ja Savukosken Kon-tion jälkeen uusittiin männän renkaat ja porattiin sylinterit uuteen uskoon. Pyörä yritettiin myös varastaa, mutta rosmot saivat vain lukkopesän hakattua tohjoksi – eli se piti uusia. Kiitokset vaan kaikille minua remonteissa auttaneille!

Täytyy kyllä sanoa, että RD oli kyllä ensimmäiseksi pyöräksi oiva valinta. Kevyt ja helppo käsitellä, mutta kuitenkin riittävän tehokas yhdelle hengelle. Sen jälkeen ajoin vuosia CBR600 Hondalla – erittäin hyvä ja helppo pyörä sekin. Sen jälkeen on moottorin koko hieman kasvanut ja pyörän geometriatkin muuttuneet enempi so-ratieuskottaviksi. Mutta RD opetti minua ajamaan moottoripyörällä ja elämään motoristina – ei huono homma sekään.

HALUAISITKO JAKAA MUISTOJASI OMASTA PYÖRÄHISTORIASTASI?
KUULISIMME MIELELLÄSI TARINASI, JOTEN OLE YHTEYDESSÄ
MOTORISTI@MP69.FI!

JÄSENEDET

MUISTA HYÖDYNTÄÄ KERHON JÄSENETUJA

EUROBIKER

Alennus vaihtelee tuotekohtaisesti. Edut luettavissa Motoristi -lehdestä. Liikkeissä alennus kerhon jäsenkortilla. Verkkokaupan alennuskoodi löytyy Motoristista

HANX

Alennuksia voi hyödyntää myös Hanxin uudessa verkkokaupassa www.hanx.fi. Myymälöissä alennukset saat käyttöösi näyttämällä voimassa olevaa kerhokorttia.

Kerhoalennukset verkkokaupassa: Kerhoalennuksen saat aktivoitua verkkokaupassa täyttämällä lomakkeen osoitteessa: www.hanx.fi Info -> Hae kerho-/yrityssasiakkaan tunnuksia-> Valitse Yksityisasiakas / Kerhoasiakas ja täytä tietosi

Saat sähköpostilla tunnuksset, joilla voit kirjautua verkkokauppaan (tunnukset saat 1-2 arkipäivässä). Kirjautumisen jälkeen näet heti voimassa olevat kerhoalennukset.

MANSEN SUUTARI OY

Näytä jäsenkorttisi heti tullessasi liikkeeseen asioimaan. Takkien ja housujen vetoketjujen vaihdot -10% Korkolappujen ja puolipohjien yhteisvaihdon yhteydessä huolto kaupan päälle Hoitotuotteista -10€

AKKUPOJAT

Kerhon jäsenkorttia näyttämällä:

- Yuasa MP akut -25%
- Varta ja Leoch MP akut -20%
- Noco GB20 400A apukäynnistin (pienillä hauenleuoilla, sopii mp käyttöön hyvin) 85,00 €

SUOMEN HOSTELLIJÄRJESTÖ

- 10 % alennus Suomen HI-hostelleissa
- 5 euron alennus kansainvälisen hostellikortin vuosihinnasta.

KAHVILA WANHA PEHTOORI

Helsingin Haltialassa: 10% alennus kahvilatuotteista ja ruuista jäsenkorttia vilauttamalla

MUISTUTUKSENA JÄSENJÄRJESTELMÄSTÄ

Jäsenjärjestelmässä voit muun muassa päivittää omat tietosi, ilmoittautua kerhon tapahtumiin ja tarkistaa jäsenmaksusi tilanteen!

Motoristi 50v sitten

Vanhoja Motoristeja voi tutkia osoitteessa <https://arkisto.mp69.fi/>
(koonneet Kari K ja KH).

MOTORISTI N° 4-5 Syyskuu 1973 4 vk.

MOTORISTI ilmestyy: tammi-,maalis-,touko-,heinä-,syys-ja marraskuussa

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y

MOTORISTI jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus ajalla 24.9.1972-23.9.1973 :

Puheenjohtaja

Aimo Turunen
Gammelbacka
06100 PORVOO 10

Kassanhoitaja

Jan-Anders Söderholm
Matkamiehentie 10A5
00320 HKI 32

Sihteeri

Mauno Tonttila
Rauhank. 6 B 25
15110 LAHTI 11

Kerhoisäntä

Orko Tallinen
Inkeroinen

Toimittaja

Eero Ohtonen
Angervotie 14 A 7
00320 HKI 32

Varajäsenet

Tuomo Toppi
Hirvitie
02320 KIVENLAHTI

Kerhon postisiirtotilin numero
on 426781-0

Eero Parikka
Hakapellonk. 4C34
20540 TURKU 54

Terve kuusysiläiset !

Niin se on kesäkin mennyt, mutta jotenkin on jäänyt sellainen tunne että se loppu kesken, sellaista vauhtia että jäi heinäkuun Motoristi tekemättä. Kaikki syy ei aina ole toimituksessa, ei vaan kukaan kuusysiläinen tarttunut kynään ja pistänyt tarinaansa paperille. Ehkä kynä pysyy sitten kädessä kun viimeiset pyöräreissut on tehty.

Taitaa se Motoristi olla suosittu lehti kun tuli taistakymmentä kirjettä joissa tiedusteltiin, että missäs heinäkuun numero vii-
pyy.

Kyllä sitä Suomen Kansaa valistettiin oikein harvinaisen runsaasti ennen tiekohtaisten nopeusrajoitusten voimaantuloa. Sitä oli lehdistä oikein kokosivun karttapiiirros siitä missä saa minkinlais-
ta nopeutta ajaa. Tiedotettiin, että Poliisi suorittaa tehostettua -
valvontaa ja että ylinopeutta ajaville annetaan reilut sakot. Siis
kun tiellä liikutte niin varokaa, varokaa, varokaa .

Minua vaan ihmetyttää se, että milloin sitä tehostettua valvontaa
on sitten suoritettu, kun koko kesänä ei teillä ja teiden varsilla
ole ollut Poliisiautoja sen enempää kuin aikaisemmin.

Motoristi 2023

Motoristi on Moottoripyöräkerho 69 r.y:n neljästi vuodessa ilmestyvä kerholehti. Lehti jaetaan yli 2 000 osoitteeseen kerhon jäsenille ja yhteistyökumppaneille.

TOIMITUS

motoristi@mp69.fi
Oikoluku: Maija Pispa
Taitto ja päätoimitus:
Selina Kustula TMI,
selina.kustula@gmail.com

Motoristi on jäsenten oma lehti ja kaikki sen sisältö tulee jäsenten kynistä ja kameroista. Ilman materiaalia ei ole lehteä, joten suuri kiitos kaikille tekemiseen osallistuneille. Uusi lehti tulee taas pian, joten lähettäkää rohkeasti lisää! Kiitos.

Lähetä tekstit ja kuvat osoitteeseen motoristi@mp69.fi

JULKAISIJA

Moottoripyöräkerho 69 r.y.
c/o Antti Kortesus
Juupavaarantie 303
35530 LYLÄ

OSOITTEENMUUTOKSET:

jarmo.iivari@mp69.fi
<https://byte.flomembers.com/mp69/user/login>

TEKNISET TIEDOT

Painopinta-ala:
215,9 x 279,4 mm
leikkausvara 3 mm
Nelivärinen
Painomenetelmä: offset,
rasteritiheys 70 linjaa,
CMYK

PAINOPAIKKA

PunaMusta

ILMOITUSKOOT JA HINNAT

Takakansi

215,9 x 249,4 mm
450,00 €

Koko sivu

215,9 x 279,4 mm
tai 169 x 264 mm
400,00 €

1/2 sivu vaaka tai pysty

215,9 x 138 mm
tai 108 x 279,4 mm
250,00 €

1/4 sivu vaaka tai pysty

138 x 108 mm
tai 108 x 138 mm
150,00 €

1/8 sivu vaaka

108 x 69 mm
90,00 €

Ilmoitusmateriaali painovalmiina pdf-tiedostona.

**Seuraavan lehden
aineistopäivä
14.11.2023**

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 4 HEINÄKUU 1977

**JÄSENKORTTI
SAAPUU
SÄHKÖPOSTIISI**

Jäsenkortti toimitetaan automaattisesti tiedoissasi olevaan sähköpostiosoitteeseen jäsenmaksulaskun maksamisen jälkeen. Jos avaat linkin älypuhelimessasi, voit tallentaa kortin pikakuvakkeen laitteesi aloitusnäytölle.

HUOM: Sähköposti tulee Flomembersin osoitteesta. Lähettäjä nimi on Moottoripyöräkerho 69 ry ja lähetysosoite flomembers@floapps.com.

Voit uudelleenlähettää kortin itsellesi jäsenintramme kautta (Päivitä yhteystietosi > Omat tiedot > Lähetä sähköinen jäsenkortti).

*Onkohan jouluna ajokeli?
Joulupukki ainakin verryttelee
jo talvea ennen.*

KUVAT: Vesa Huttunen

*Pssst.
Pieksämäen
Moottoripyöräkerho
järjestää Talvirallin
9.-11.2.2024*